

वा० रा०

॥ ९१ ॥

नारदपर्वतौ मुनीयदृच्छया समागत्य द्विजैर्द्रप्रयुक्तस्य शापस्य निवेदनेन मम महद्भयं दत्त्वा उक्त्वा त्रिभुवनं त्रितीयं भुवनं ब्रह्मलोकं गतौ वायुभूतौ वायुवदतिवेगौ ॥ यद्वा तौ ब्राह्मणावेतौ तत्संज्ञौ तत्प्रयुक्तशापज्ञानं च राज्ञोऽध्यानेनेति बोध्यं ॥ ७ ॥ श्वभ्रं गर्तः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ गुल्मिनः कक्षदक्षाः ॥ ११ ॥ अध्यर्थं योजनं परिवार्य यथा पुष्पाणि स्युस्तथा क्रियतामित्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ हे पुत्र धर्मनित्यो भूत्वा प्रजाः क्षत्रधर्मेण पालयेत्यादेरेव मुक्तेत्यनेन अष्टादशश्लोकस्थप्रथमपादेन संबंधः ॥ १४ ॥ तादृशोऽपि अल्पेऽपि

नारदः पर्वतश्चैव मम दत्त्वा महद्भयं ॥ गतौ त्रिभुवनं भद्रौ वायुभूतावनिर्दिता ॥ ७ ॥ कुमारोऽयं वसुर्नाम स चेद्वाद्याभिषिच्यतां ॥ श्वभ्रं च यत्सुखस्पर्शं क्रियतां शिल्पिभिर्मम ॥ ८ ॥ यत्राहं संक्षयिष्यामि शापं ब्राह्मणानिःसृतं ॥ वर्षघ्नमेकं श्वभ्रं तु हिमघ्नमपरं तथा ॥ ९ ॥ ग्रीष्मघ्नं तु सुखस्पर्शमेकं कुर्वेत्तु शिल्पिनः ॥ फलवंतश्च ये दक्षाः पुष्पवत्यश्च यालताः ॥ १० ॥ विरोप्यंतां बहुविधाश्चाद्यावंतश्च गुल्मिनः ॥ क्रियतां रमणीयं च श्वभ्राणां सर्वतो दिशं ॥ ११ ॥ सुखमत्र वसिष्यामि यावत्कालस्य पर्ययः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि क्रियतां तेषु नित्यशः ॥ १२ ॥ परिवार्य यथामेस्युरध्यर्थं योजनं तथा ॥ एवं कृत्वा विधानं स सन्निवेश्य वसुंतदा ॥ १३ ॥ धर्मनित्यः प्रजाः पुत्रक्षत्रधर्मेण पालय ॥ प्रत्यक्षं ते यथा शापो द्विजाभ्यां मयि पातितः ॥ १४ ॥ नरश्रेष्ठ सरोषाभ्यामपराधेऽपि तादृशे ॥ मा कृथास्त्वनुसंतापं मत्कृते हिनरर्षभ ॥ १५ ॥ कृतांतः कुशलः पुत्रयेनास्मि व्यसनीकृतः ॥ प्राप्तव्यान्येव प्राप्नोति गंतव्यान्येव गच्छति ॥ १६ ॥ लब्धव्यान्येवलभते दुःखानि च सुखानि च ॥ पूर्वजात्यंतरे वत्समाविषादं कुरुष्व ह ॥ १७ ॥

॥ १५ ॥ कृतांतः प्राचीनकर्म कुशलः सुखदुःखप्रापणप्रभुः ॥ व्यसनी व्यसनवान् प्राप्तव्यानि प्राप्नोत्येवेत्यपियोजना ॥ प्राप्तव्यानि एकत्र स्थलेऽवतिष्ठतो यत्नं विना प्राप्यानि ॥ गंतव्यानि स्वयमन्यत्र गत्वा प्राप्यानि ॥ १६ ॥ लब्धव्यानि स्थलेऽवतिष्ठतो यत्नलभ्यानि ॥ पूर्वजात्यंतरे संपादितकारणानीति शेषः ॥ सुखानि दुःखानि प्राप्तव्यादीनि प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ अनेन दुःखाद्यनुभवेनान्योमूलं किंतु स्वकृतकर्मैवेत्युक्तं ॥ १७ ॥

उ० कां०

॥ ९१ ॥